

Sygn. akt VI U 3425/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 marca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Ewa Milczarek

Protokolant – sekr. sądowy Sylwia Sawicka

po rozpoznaniu w dniu 10 marca 2016 r. w Bydgoszczy

na rozprawie

odwołania: K. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 5 października 2015 r., znak: (...)

w sprawie: K. M.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o podleganie ubezpieczeniu

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że ubezpieczona K. M. nie podlega z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym, ubezpieczeniu emerytalnemu, ubezpieczeniom rentowym i ubezpieczeniu wypadkowemu w okresie od 5 lutego 2013 r. do 18 lutego 2013 r. i od 27 marca 2013 r.

Na oryginale właściwy podpis.

Sygn. akt VI U 3425/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 5 października 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B., na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 6 ust. 1 pkt 5, art. 12 ust. 1, art. 13 pkt 4 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jedn. Dz. U. z 2013 r., poz. 1442 ze zm.) orzekł, że K. M. jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu w okresie od 5.02.2013 r. do 18.02.2013 r. i od 27.03.2013 r. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy podał, że ubezpieczona nie dokonała zgłoszenia do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej. W rejestrze Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej (CEIDG) ustalono, że ubezpieczona rozpoczęła prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej od dnia 5.02.2013 r. i zgłosiła informację o zawieszeniu jej wykonywania od 19.02.2013 r., a następnie zgłosiła informację o wznowieniu jej wykonywania od dnia 27.03.2013 r. Wobec tego organ rentowy ustalił, że ubezpieczona podlega z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym w okresie od 5.02.2013 r. do 18.02.2013 r. i od 27.03.2013 r., z uwagi na fakt, iż

ubezpieczona nie posiada innych tytułów zwalniających z obowiązku podlegania tym ubezpieczeniom z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej.

Odwołanie od powyższej decyzji złożyła K. M., wskazując, że Zakład Ubezpieczeń Społecznych zobowiązał ubezpieczoną do przedstawienia dokumentów dotyczących opłaty za obowiązkowe ubezpieczenie społeczne z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej. Ubezpieczona wskazała, że jest zatrudniona na umowę o pracę w kraju Unii Europejskiej i w związku z tym jest zwolniona z powyższego obowiązku. Ubezpieczona podniosła, że zgłosiła prośbę o wydanie właściwego dokumentu w kraju zatrudnienia, ale jej przygotowanie i wydanie zajmie ok. 6-8 tygodni.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko zawarte w zaskarżonej decyzji.

W toku postępowania ubezpieczona przedłożyła do akt sądowych dokument – zaświadczenie o przepisach dotyczących zabezpieczenia socjalnego i potwierdzający brak konieczności płacenia przez ubezpieczoną jakichkolwiek składek w innym państwie.

Organ rentowy w toku postępowania przedłożył formularz A1 przesłany przez ZUS Oddział w J. dotyczący ubezpieczony, poświadczony w dniu 7 grudnia 2015 r. przez niemiecką instytucję właściwą na okres od 05.02.2013r. do 04.02.2018r. dla osoby wykonującej pracę najemną i pracującej na własny rachunek w różnych państwach na podstawie art. 13.2. rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz. Urz. UE nr L 284/1 z 30.10.2009r.). Organ wskazał, że zgodnie z art. 16 ust 6 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 z dnia 16 września 2009r. dotyczącego wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz. Urz. UE nr L 284/1 z 30.10.2009r.) instytucja wyznaczona przez właściwą władzę państwa członkowskiego miejsca zamieszkania, gdy tylko dowie się o sytuacji osoby wykonującej aktywność zawodową w dwóch lub kilku państwach członkowskich UE niezwłocznie ustala ustawodawstwo mające zastosowanie do tej osoby.

Do poświadczenia mającego zastosowania ustawodawstwa w zakresie zabezpieczenia społecznego stosowne jest „zaświadczenie o ustawodawstwie dotyczącym zabezpieczenia społecznego mającym zastosowanie do osoby uprawnionej” na formularzu A1. Formularz A1 potwierdza ustawodawstwu jakiego kraju podlega pracownik i w jakim kraju należy opłacać składki na ubezpieczenia. Dalej organ rentowy podał, że zgodnie z art. 13 ust. 3 powołanego rozporządzenia osoba, która normalnie wykonuje pracę najemną i pracę na własny rachunek w różnych Państwach Członkowskich podlega ustawodawstwu Państwa Członkowskiego, w którym wykonuje swa pracę najemną lub, jeżeli wykonuje taką pracę w dwóch lub kilku Państwach Członkowskich, ustawodawstwu określoneemu zgodnie z przepisami ust. 1. Wobec powyższego, zdaniem organu rentowego ubezpieczona w okresie od 5.02.2013 r. do 4.02.2018 r. podlega ustawodawstwu niemieckiemu w zakresie zabezpieczenia społecznego. Organ rentowy zatem wniósł o uwzględnienie odwołania ubezpieczony.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Stan faktyczny w przedmiotowej sprawie był w zasadzie bezsporny.

Zaskarżona decyzja ZUS z dnia 5.10.2015 r. okazała się wadliwa, co przyznał w toku postępowania sam organ rentowy.

Ubezpieczona K. M., zamieszkująca na terenie N. i tam zatrudniona, przedłożyła w trakcie postępowania formularz A1, wystawiony przez zagraniczną instytucję ubezpieczeniową, z którego wynikało, iż zastosowanie mają do sytuacji ubezpieczony przepisy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz. Urz. UE nr L 284/1 z 30.10.2009 r.). Przepisy te regulują sytuację, kiedy ubezpieczony pracuje lub wykonuje działalność w dwóch państwach członkowskich.

Zgodnie z art. 16 ust 6 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 z dnia 16 września 2009r. dotyczącego wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz. Urz. UE nr L 284/1 z 30.10.2009r.) instytucja wyznaczona przez właściwą władzę państwa członkowskiego miejsca zamieszkania, gdy tylko dowie się o sytuacji osoby wykonującej aktywność zawodową w dwóch lub kilku państwach członkowskich UE niezwłocznie ustala ustawodawstwo mające zastosowanie do tej osoby. Do poświadczenia mającego zastosowania ustawodawstwa w zakresie zabezpieczenia społecznego stosowne jest „zaświadczenie o ustawodawstwie dotyczącym zabezpieczenia społecznego mającym zastosowanie do osoby uprawnionej” na formularzu A1. Formularz A1 potwierdza ustawodawstwu jakiego kraju podlega pracownik i w jakim kraju należy opłacać składki na ubezpieczenia.

Stosownie do art. 13 ust. 3 powołanego rozporządzenia osoba, która normalnie wykonuje pracę najemną i pracę na własny rachunek w różnych Państwach Członkowskich podlega ustawodawstwu Państwa Członkowskiego, w którym wykonuje swa pracę najemną lub, jeżeli wykonuje taką pracę w dwóch lub kilku Państwach Członkowskich, ustawodawstwu określoneemu zgodnie z przepisami ust. 1.

Organ rentowy w toku postępowania stwierdził na podstawie przedłożonych przez ubezpieczoną dokumentów, że w okresie od 5.02.2013 r. do 4.02.2018 r. ubezpieczona podlega ustawodawstwu niemieckiemu w zakresie zabezpieczenia społecznego.

Przepis art. 13 ust 3 cytowanego rozporządzenia ze względu na zasadę bezpośredniego stosowania prawa wspólnotowego znajduje zastosowanie w niniejszej sprawie.

Mając na uwadze treść powyższego przepisu stwierdzić należy, że odwołująca zamieszkująca w N., gdzie jest zatrudniona na podstawie umowy o pracę, jest objęta z tego tytułu ubezpieczeniem społecznym.

Wobec powyższego, zdaniem Sądu Okręgowego ubezpieczona K. M. nie podlega obowiązkowym ubezpieczeniom z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej w Polsce w okresie od 5 lutego 2013 r. do 18 lutego 2013 r. i od 27 marca 2013 r. oraz nie jest obowiązana do opłacania składek z tego tytułu na podstawie przepisów art. 6 ust 1 pkt 5, art. 12 ust 1, 13 pkt 4 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009 roku nr 161 poz. 1278).

Mając powyższe na uwadze Sąd zmienił zaskarżoną decyzję organu rentowego na podstawie art. 477¹⁴§ 2 kpc w omówionym wyżej zakresie.

SSO Ewa Milczarek